

انتصاب فتنه‌گران در مناصب مدیریتی قابل پذیرش نیست

یادداشت روز

چرا با خطایان کرسنت برخورد نمی‌شود؟

بازی زنگنه با آبروی روحانی

محمد واعظی

بر اساس اخبار منتشر شده، سرانجام پس از تلاش‌های دولت در راستای پنهان نگاه داشتن حکم صادره از سوی دادگاه بین‌المللی لاهه درباره پرونده کرسنت پترولیوم، ایران به حکم صادره اعتراض

کرد. مشکل از جایی آغاز می‌شود که بدانییم در دور دادرسی گذشته حکم برخلاف مورد اخیر به نفع کشورمان صادر شده بود اما به علت انتصاب مجدد برخی مدیران دوره انعقاد قرارداد وزارت نفت با شرکت کرسنت پترولیوم، مجدداً امراتی‌ها با انگیزه زنده کردن قرارداد پادشاه تالشی مضاعف را آغاز کردند. بدترین قسمت ماجرا بحث جریمه ۱۸ میلیارد دلاری حاصل از نقض قرارداد وزارت نفت با کرسنت پترولیوم است که با تخلفات بسیار زیاد موفق شده بود با انعقاد قراردادی ۲۵ ساله با ایران مسیر بهره‌مندی رایگان از سرمایه‌های گازی کشورمان را هموار کند. حال مدیران کرسنت با به‌کارگیری دلان ایرانی مورد وثوق مدیران در دوره انعقاد قرارداد کرسنت که امروز به لطف دولت یازدهم مجدداً بر کرسی قدرت تکیه زده‌اند، تصمیم دارند مسیر را برای رفق و قسقت مجدد پرونده به نفع طرف امراتی رقم زنند. به نوعی می‌توان گفت کرسنت مسیر را به نحوی چیدمان کرده که ایرانیان میان ۲ گزینه تن دادن به جریمه هنگفت میلیارد دلاری یا ساخت و پاخت با امراتی‌های خوش‌اشتها مخیر به انتخاب اجباری یکی باشند.

مدیران کرسنت پترولیوم تاکنون به بسیاری از مسؤولان ایرانی وزارت نفت «هدیه‌های سنگین» پیشنهاد کرده‌اند که براساس قوانین بین‌المللی قابل پیگرد است. اما عملاً در هر دوره به علت درگیر بودن نام برخی چهره‌های سیاسی صاحب‌نام پس از افشای فساد سیاسی - اقتصادی حول این ماجرا، طرف ایرانی از پیگیری قانونی اتهامات وارده به طرف امراتی خودداری کرده است.

امروز نیز با توجه به اتفاقات ناگوار رخ داده در دوره مدیریت برخی مسؤولان فعلی در وزارت نفت و امکان استیضاح وزیر به علت تحمیل جریمه ۱۸ میلیارد دلاری تا اینجای کار به جیب تک‌تک ایرانیان، مخاطراتی جدی وجود دارد.

شاید مهم‌ترین نتیجه رای صادره علیه ایران را بتوان رسمی شدن «شوه» در هنگامه عقد قرارداد نفت و گاز با ایران برشمرد. کما اینکه پیش از این نیز پس از افشای ماجرای دریافت رشوه توسط برخی مدیران وزارت نفت در قراردادهای نفتی چون اسنات اوپل، به‌رغم تنبیه رشوه‌دهنده در اروپا و آمریکا، کماکان طرف ایرانی بر قانونی بودن رفتارهای غیرحرفه‌ای خود تاکید می‌کرد!

به طور مثال در گزارش تهیه شده توسط پایگاه اقتصادی بلومبرگ، مدیرعامل اسنات اوپل با ابراز ششیمانی از اقدام به پرداخت رشوه به طرف می‌بیمت اعلام کرد: «حالا که به عقب نگاه می‌کنم، می‌بینم حدود اخلاقی را رعایت نکرده‌ام! این توافق (با م - ه) نباید انجام می‌شد. من نباید اجازه می‌دادم این کار انجام بگیرد.» اما محمدحسین عادل، رئیس بانک مرکزی ایران در فاصله سال‌های ۲۲-۲۰۰۸ و از دبیران‌های قدیمی وزارت امور خارجه در پاسخ به سؤال خبرنگاری یادشده با مضمون «ایا شرکت‌های غربی خواهان سرمایه‌گذاری در ایران باید به کسی رشوه بدهند تا به آنها کمک کند و راه و رسم بازار ایران را نشان‌شان دهد؟» گفت: «بله! باید بپردازند! تنها اشتباهی که اسنات اوپل کرده این است که پرداخت را پنهانی انجام داده است!»

گفتنی است عادل سال ۹۲ از جانب زنگنه، وزیر نفت به عنوان کاندیدای پیشنهادی ایران برای دبیر کلی مجمع کشورهای صادرکننده گاز (جی‌سی‌اف) معرفی شد. علاوه بر آن وی هم‌اکنون معاون سرمایه‌گذاری سازمان میراث فرهنگی نیز هست.

خط قرمز همه جریان‌ها و گروه‌های معتقد به اصول و ارزش‌های نظام جمهوری اسلامی به عنوان زیست‌بوم مشترک همه سلاقی و علایق «منافع ملی» است.

نتیجه عدم برخورد قاطع با متخلفان بیش از ۵۰ قرارداد نفتی توام با اتهامات اقتصادی - سیاسی علاوه بر آنکه موجب وارد آمدن خسارات مالی به جیب همگانی ملت شده به اعتبار بین‌المللی جمهوری اسلامی در فضای بین‌الملل نیز لطمات جبران‌ناپذیری وارد کرده است.

روحانی با عدم حضور در جلسه استیضاح برای فرجی دانا مایه نگذاشت

«نه» مجلس به افراط

صدور حکم سرپرستی وزارت علوم برای محمدعلی نجفی

او چند ماه قبل به خاطر «بیماری قلبی و ضعف جسمانی» از سازمان میراث فرهنگی استعفا کرده بود

صفحه ۲

عکس: ابراهیم جدیری وطن‌امروز

آوردن جام تقبل شیردال به ایران یکی از نقاط پررنگ مد پرت‌تختی در سازمان میراث فرهنگی بود

تیرهای روز

جنبش انصارالله همچنان در پی تحقق مطالبات بیداری اسلامی در یمن

عربستان تهدید کرد

سیدعبدالملک الحوثی: چنانچه صنعا به مطالبات مردم تا روز جمعه پاسخ ندهد، با انقلاب مردمی برای سرنگونی دولت مواجه خواهد شد

صفحه ۱۵

دومین سیاهبوست در میسوری آمریکا کشته شد

تشدید اعتراضات در فرگوسن

در حالی که فرماندار و دادستان کل آمریکا خواستار برقراری آرامش در حومه سنت لوئیس ایالت میسوری شدند، تظاهرات در فرگوسن سه‌شنبه شب بعد از آن تشدید شد که در یک حادثه جداگانه، در چند مایلی محلی که مایکل براون توسط پلیس کشته شد، یک جوان ۲۳ ساله سیاهبوست آمریکایی...

صفحه ۱۵

دور جدید حملات صهیونیست‌ها به نوار غزه ۲۱ شهید برج‌گذاشت

چراغ سبز برای کشتار در فلسطین

صفحه ۱۵

نگاه

خانم زارعی! ملی بمان

علیرضا پورصباغ

پس از تعطیلی خانه سینما گلو می‌دراند و فریاد وا اصنافا سسر می‌داد و حال تمام تلاش خود را به کار می‌بندد تا بازیگری ملی - مردمی را بابت حرکت‌های انساندوستانه اخیرش به تمسخر گیرد و به او نیش زنبور زند در گزارش یک جشن که هفته پیش انجمن منتقدان برگزار کرده بود تا جوایز سالانه‌اش را اهدا کند، یکی از کسانی که مدعی نگارش کتاب قانون است و شعار حمایت از صنف لقلقه زبان اوست نیش زنبوری برون آورد و به سرکار خانم میرزا زارعی طعنه تلخی زد. این بخش از هنای صاحب مدعی کتاب قانون از برنامه هفت پخش و موجب خشم اهالی سینما و رسانه شد. اگر آقای بی‌ادب به همان اصول صنفی - هنری که از آن دم می‌زند پایبند و معتقد باشد - که تصور می‌کنم نیست - می‌داند نه تنها در محافل سینمایی بلکه در فضای عمومی جامعه، مردانی مرند که در مقابل بانوان ادب و حیا پیشه می‌کنند. بی‌ادبی و طعنه زدن به بانویی که کارنامه فعالیتش موجب فخر سینمای ملی است و تن به ایفای هر نقشی نمی‌دهد، چه دلیلی دارد؟ چرا اینچنین باید از جانب «بی‌ادب» مورد غضب قرار گیرد؟

بی‌ادبان عاشق آب گل لودند. در شرایط کنونی بهانه ندارند اما بهانه‌جویی می‌کنند. خودشان هم بهایی ندارند. بر سر ندیدن آثارشان چوب‌کشی می‌شود، آنوقت مدعی هنرنده‌اند! در عظمت پروردگار عالم قسم، هنر ریشه در ادب دارد. مگر نبود همین آقا که سینه‌چاک می‌داد در خانه سینما که «ادب مسرد به ز دولت اوست» و زیر بیرق این شعار ایستاده بود، حالا چه شده بی‌ادبی پیشه کرده و بقیه حاضران در آن جشن خود را به بیراهه زده‌اند؟ باری! بی‌ادب که هنرمند نمی‌شود، ضد مردم است و همه‌چیز برای فروش در چتته دارد، آنوقت مدعی اصلاح و بازنگری در کتاب قانون است. واعجباً!

واقعا امثال ایشان که برای بازگشایی خانه سینما گلو می‌دراندند منظورشان از حمایت صنف و همکاران سینمایی این بود؟ می‌خواهد به ایشان اتهام موج‌سواری بزند که از پهنای این باند به پهنای دیگر می‌رود و ارتفاع موجش را تغییر می‌دهد. رنگ به رنگ و ملون، افتاده‌اند در حوض نقاشی و هر روز با یک رنگ از آن بیرون می‌آیند. نه خود سعادت‌مندند، نه می‌دانند سعادت‌آباد آسانی سینما کجاست، چون شرط سعادت‌مند شدن ادب است. آنچه می‌کنند مشخص و واضح است؛ در خفا و به آهستگی، یک روز پاچه این مدیر را تا ته می‌خاراند، فردا پا رکلی مدیر دیگری می‌شوند. نگارنده شاهد بود که پس از بازگشایی خانه سینما، زمانی که حاجت‌الله سختران تالار سیف‌الله بود، بی‌ادب هتاک، قطعه ناتمام دیگری از سیر پاچه‌خاری‌هایش را عیان کرد.